

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De remediis, contra vanam gloriam & laudem. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

Oratio
Dominica
terris
præstat.

2. Omnia vota & desideria sanctorum, oratio Dominica excellit. Omnia enim dicta prophetarum & melliflua verba psalmorum & cantorum, plenissime & secretissime in se continet. Omnia necessaria petit, Deum summè laudat, Deo animam coniungit, & de terra ad cælum leuat; nubes penetrat, & angelos transcendent. Beatus, qui attentè singula verba Christi penit.

C A P V T V I.

De vera & interna consolatione anime.

Apos. 3.
Manna
abscondi-
tum.

1. **V**Incendi dabo manna absconditum, eī nomen nouum. Manna absconditum est consolatio sancti Spiritus, de spe venia & contritione peccatorum, cum proposito bono & firma intentione se semper emendandi & proficiendi. Verax est Deus, & omnia verba eius vera sunt & firma. Fidelis & verus amicus non mentitur, nec agit in dolo cum proximo suo. Qui alium decipit, non est veritas in eo.

2. Qui de bono superbit, non est gratus nec fidelis Deo. Noli superbire, ne perdas donū, quod accepisti de cælo sine merito tuo. Curā habe de bono nomine; sed noli meliorem te fingere, nec sanctiorem aliis credere. Bona vita, bonum nomen facit, & qui male se regit, bonū nomen perdit. Nomen nouum iterum acquirit, qui malos mores relinquit. Ille veraciter quasi hodie natus viuere incipit, qui in spiritu ambulare proponit, & omnia nocua vitat & spenit. Melior est bona fama ex sanctitate vite, quam odor vnguenti preciosi & diuitiæ multæ.

Nomen
nouum.

C A P V T V I I.

De recollectione cordis, in secreto oris.

Iais 24.

1. **S**ecretum meum mihi. Cūm distractus fueris ex colloquiis longis, recollige te iterum in longo silentio, intus manendo in secreto solus, & gemendo pro cōmissis. Citò sit distractio cordis, ex rebus vīlis & auditis, sed frequens oratio & interna cōpunctio, expellat imagines noxias, & curas superfluas.

S. Monicæ
ver.

2. Qui nil cōmodi querit, nec concupiscit in terris, & elongat se a tumultibus cunctis; potest citò liberè volare ad Christum in cælos, sicut ait deuotissima mater sancti Augustini in excessu mentis: Volemus, inquit, ad cælum fideles.

C A P V T V I I I.

De remedii contra vanam gloriam & laudent.

Psal. 38.

1. **V**anitas omnis homo viuens. Noli extolli de aliquo bono carnal hominibus; quia habes multos defectus intus, quos aequit Deus; & tu non vides nec ponderas, sicut debes. Quia laudem

dem humanam quærit de singulari facto, sçpe confusionem incurrit (Deo permittente) coram multis in aperto. Vana gloria & amor propriæ laudis decipiunt multos, priuando eos bonis æternis, ut patet in virginibus stultis.

2. Quid si ultius, quam vana diligere, & vera respuere? Quid peruersius, quam Deum negligere, & hominem attendere? Quid amentius, quam mundum aspicere, & cælum despicer? Cor diuitis in terra, cor pauperis in cælo. Cor humilis sub Deo, cor superbi contra Deum.

C A P V T I X.

De munditia cordis, à vitiis & passionibus occultis.

1. **B**eatii mundo corde. Munda cor tuu à vitiis, ut verè sis bonus. scatt. r.

Quare miser vis laudari de bonis, que non habes? Vere ita despabilis es in multis, ut meritò erubescere possis, quamuis libenter hoc non audis tibi dicere ab aliis. Qui sunt, qui vanitatem amant? Qui humanam laudem affectant. Humilis & sibi ipsi vilis in veritate stat, & nunquam se de bono elevat: sed semper se humiliat, & peccatorē facetur & dolet. Inspice te recte & interne, & noli leuiter credere linguæ alienæ & famæ ventosæ. Vidi laudantem socium suum in facie, & post tergum detrahentem pessime. Consideravi arguentem amicum in charitate seriosè, & excusantem eum publicè ipso nesciente.

2. Quando veritas & charitas sibi obuiant, tunc quæ pacis & salutis sunt pariter tractat. Laua manus tuas ab opere peruerso, & prohibe labia tua à verbo otioso, oculos à visu nocivo, cor à cogitatu maligno, & eris mundus corā Deo. Sape lauas manus & faciem, ne displiceas hominibus: multo magis laua conscientiam tuam à vitiis, ut placeas Deo & angelis eius, qui vident abscondita cordis.

C A P V T X.

De vera pace cordis in virtutibus.

1. **B**eat i pacifici, &c. Cor purum diligit Deus¹, in pace habitat ibid.

Christus super humilem & mitem requiescit Spiritus sanctus. In tumultu perditur Iesus, in risu offenditur, in ira expellitur, in mendacio consputatur, in detractione spoliatur, in dolo percutitur, in odio crucifigitur. Quicquid malī proximo ingeneritur, Iesus sibi factum conqueritur.

2. Cauē offendere Deum, caueas scandalizare proximum, ad imaginem Dei factum. Reuoca errantem, instrue ignorantem; Iesum fidabonum exemplum, tolle omne offendiculum; sequere Iesum fatus quicquid peccatis.

MANV-